چهارشنبه
۲۶ آذر ۱۴۰۴- ۲۶ جمادی‌الثانی ۱۴۴۷ - ۱۷ دسامبر ۲۰۲۵- شماره ۲۹۶۱-پیاپی ۴۲۷۹

صنعت معدن تجارت

منشور اخلاق حرفه‌ای روزنامه‌نگاری در روزنامه صمت: www.smtnews.ir/about.html

صاحب امتیاز: موسسه فرهنگی و مطبوعاتی «صمت»

مدیرمسئول: عاطفه خسروی

سازمان آگهی‌ها: ۸۸۱۰۵۲۸۸ - ۰۹۱۹۱۲۵۱۴۰۶
ایمیل آگهی‌ها: ads.smtnews@gmil.com
تلفن: ۸۲۱۹۰ (داخلی-۱۰۸)
توزیع و سازمان شهرستان‌ها: ۸۸۱۰۵۲۸۸
تهران، خیابان قائم مقام فراهانی - کوچه آزادگان شماره ۲۶- کدپستی ۱۵۸۶۷۳۳۸۱۱
روابط عمومی: pr@smtnews.ir
چاپخانه: صمیم

www.smtnews.ir info@smtnews.ir
telegram.me/smtnews instagram.com/smtnewspaper
tozi.smtnews@gmail.com http://eitaa.com/smtnews
https://ble.ir/smtnews

عضو انجمن مدیران روزنامه‌های غیردولتی
عضو انجمن مدیران رسانه
عضو تعاونی مطبوعات

کارتون روز

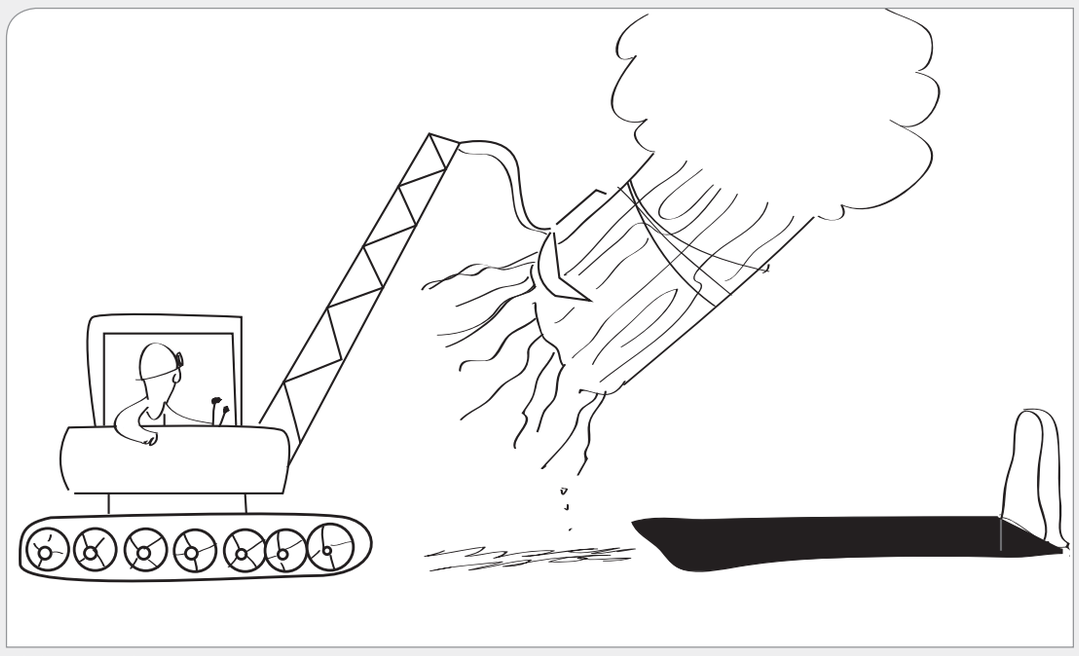

بدون شرح

طرح: حسین علیزاده

هفت گام پاییزی

بابک بهاری:
هفت گام با پاییزی که زمانش دارد به سر می‌رسد. نقش رنگ و فرم‌های شکلی و جذاب که این فصل را سلطان رنگ‌ها می‌کند. اینک غلتی می‌زنیم بر این فرش گسترده رنگین‌کمانی.

پرنیان ژیان

عکس نخست: حذف هوشمندانه رنگ، برگی خشکیده با منبع نوری در پشتش. تقسیم سه‌گانه تصویر با نور، تک‌برگی نماد فصل پادشاه رنگ‌ها باشد اینک در یک پیچش فرمی خلاف‌آمد ضدرنگ رقم خورده، بی‌رنگی هوشمندانه‌ای که رنگ را به خاطر بازمی‌نشاند.

محسن نجفی

عکس دوم: تضاد رنگ گرم (زرد) و سرد (آبی)، خلوتی درخت‌ها، نمایی از سراب در آب، همراهی آسمان و آب، آتشی که از پشت درخت‌ها می‌تابد و نیستی برگ‌ها، دلپذیری بازتاب نهایی‌ترین بازی در آب.

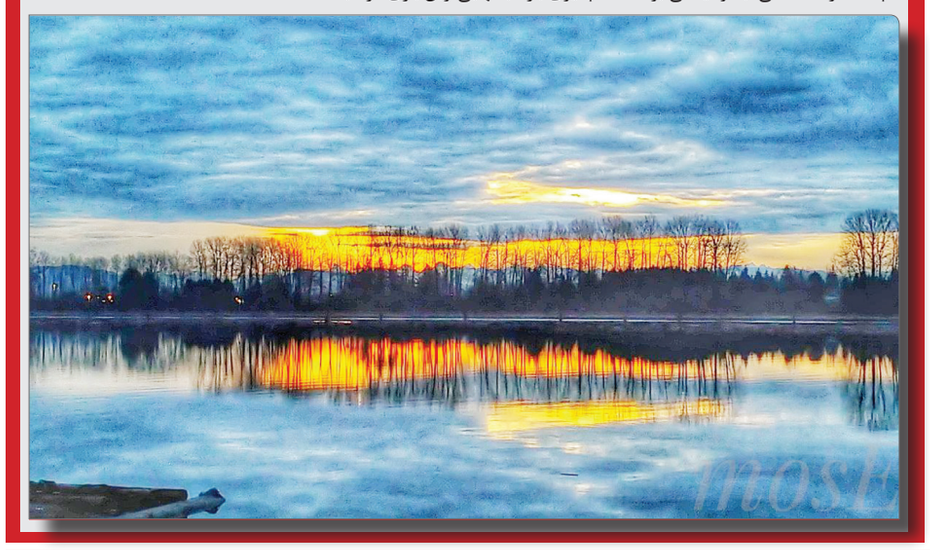

گلرخ محمدی

عکس سوم: درختی به‌صورت سواری زردپوش، حضور انسان به‌عنوان بخشی از نقش تصویر، حرکت و انرژی، عمق و ژرفا و تقابل با زمینه پشت‌سر، باشد که این سوار گذر کند.

شهین صادقی

عکس پنجم: حذف هوشمندانه رنگ، چهره عریان بی‌برگی، تقسیم فضای یک‌سوم و دوسوم، نقش خط افق و ایجاد عمق و ژرفا، مینیمالی ساده، تانگوی دونفره در مرکز آب‌ها.

فرید عطایی

عکس ششم: کلاغی در سپیدی شاخه‌ها و خبر رفتن پاییز، گفت‌وگوی درخت‌ها با حضور خبرچین، صفحه سپید تفکر بر انگیز آسمان، ورق خوردن صفحه و تازگی صحنه.

محمد فربد

عکس چهارم: برگی بر بلندی، نگاه موثر مورچه‌ای، در دسترس نبودن برگ این هدیه طبیعت، نقش فرم در تولید معنا، اشکال هندسی در فضا، توهم و واقعیت.

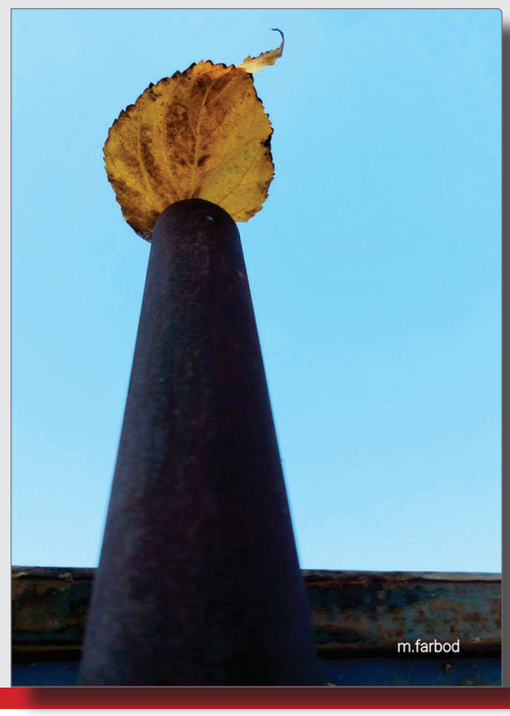

احمد وحیدی

عکس هفتم: دل‌انگیزترین گام، همگامی پاییز با دگر فصل‌ها، توازنی ناب بین فرم و موضوع، حرکت و انرژی از انتها به‌سوی جلو، بازتاب رویایی نقاشان قرون گذشته، در نهایت بدرقه پاییز می‌رویم با چنین گام زیبا.

سخن پایانی

هفت نگاه، هفت کادر، هفت چهره، هفت کارکتر، هفت نما، هفت لحظه و هفت گام قدم زدن بر برگ‌های خشک برای شنیدن آخرین ترانه‌های پاییزی.

یادداشت

فساد ساختاری در حمل‌ونقل مسافری؛ صدای مطالبات انباشته جامعه

شیدا آریایی‌پور
پژوهشگر حقوقی

حمل‌ونقل مسافری، به‌عنوان یکی از شریان‌های اصلی زندگی شهری و بین‌شهری، صرفا ابزار جابه‌جایی افراد نیست؛ بلکه آینه‌ای از کیفیت حکمرانی، عدالت اجتماعی و میزان احترام به حقوق شهروندان است. با این حال، آنچه امروز در بخش‌هایی از این حوزه مشاهده می‌شود، دیگر صرفا ناکارآمدی اجرایی یا ضعف مدیریتی مقطعی نیست، بلکه نشانه‌های روشنی از فساد ساختاری تعارض منافع پایدار و بی‌توجهی سازمان‌یافته به مطالبات جامعه است؛ وضعیتی که نمی‌توان آن را با تکرار کلیشه‌هایی چون کمبود منابع یا فشارهای بیرونی توجیه کرد.

فساد در حمل‌ونقل مسافری الزاما در قالب رشوه‌های آشکار یا تخلفات فردی بروز نمی‌کند. شکل عمیق‌تر و خطرناک‌تر آن، فساد نهادینه‌شده‌ای است که در پوشش مقررات، رویه‌ها و تصمیم‌های اداری بازتولید می‌شود؛ از مجوزدهی‌های رانتی و انحصارهای پنهان گرفته تا قراردادهای غیرشفاف، قیمت‌گذاری‌های سلیقه‌ای و نظارت‌هایی که بیشتر جنبه صوری دارند تا واقعی. وقتی ورود به بازار برای برخی تسهیل و برای بسیاری عملاً غیرممکن است؛ وقتی کیفیت خدمات و ایمنی در حاشیه قرار می‌گیرد اما سهم بازار تثبیت می‌شود و وقتی شکایت مسافران در چرخه‌ای بسته و بی‌نتیجه سرگردان می‌ماند، دیگر نمی‌توان از خطای موردی سخن گفت یکی از صریح‌ترین مطالبات جامعه در این حوزه، عدالت در دسترسی، نرخ و کیفیت خدمات است. شهروندان به‌درستی می‌پرسند چرا هزینه‌ها مستمرا افزایش می‌یابد اما بهبود محسوسی در کیفیت، ایمنی و رضایت مسافر دیده نمی‌شود؟ چرا ناوگان فرسوده، باوجود خطرات آشکار، همچنان فعال است؟ چرا ایمنی، که باید خط قرمز غیرقابل‌مذاکره باشد، در عمل به متغیری قابل‌اغماض تبدیل شده است؟ پاسخ به این پرسش‌ها اغلب در لایه‌هایی از تصمیم‌گیری پنهان است که نه شفاف هستند و نه خود را در برابر افکار عمومی پاسخگو می‌دانند.

مسئله کلیدی دیگر، تعارض منافع مزمن در سیاست‌گذاری و نظارت است. زمانی که تنظیم‌گر، ناظر و ذی‌نفع در یک چرخه به‌هم‌پیوسته قرار می‌گیرند، نتیجه قابل‌پیش‌بینی است: تضعیف حقوق مسافر، فرسایش امنیت شغلی رانندگان و بی‌اثر شدن مقررات. در چنین وضعیتی، قانون به‌جای آنکه ابزار صیانت از منافع عمومی باشد، به ابزاری برای تثبیت وضع موجود و مشروعیت‌بخشی به ناکارآمدی تبدیل می‌شود. اینجاست که فساد، بی‌سروصدا و بی‌نیاز از برچسب، در قالب رویه اداری عادی‌سازی می‌شود.

از سوی دیگر، صدای جامعه به‌طور نظام‌مند در فرآیند تصمیم‌گیری نادیده گرفته می‌شود. مسافران رانندگان و فعالان مستقل این حوزه نه در تدوین سیاست‌ها نقشی موثر دارند و نه در ارزیابی نتایج آن‌ها. مطالبه شفافیت در قراردادها دسترسی عمومی به داده‌های عملکردی و ایجاد سازکارهای واقعی و مستقل برای رسیدگی به شکایات همچنان در حد شعار باقی مانده است. تداوم این وضعیت، سرمایه اجتماعی را فرسوده و احساس بی‌عدالتی را به نارضایتی مزمن تبدیل می‌کند. جامعه امروز به‌خوبی دریافته است که برخوردهای نمایشی و مقطعی با تخلفات، پاسخگوی عمق مسئله نیست. بدون اصلاح بسترهای فسادزا، هر اقدام کنترلی صرفا به جابه‌جایی شکل تخلف می‌انجامد، نه ریشه‌کن شدن آن. مطالبه عمومی شفافیت واقعی، رقابت منصفانه، تفکیک روشن نقش‌ها و پاسخگویی عملی نهادهای تصمیم‌گیر است؛ نه وعده‌هایی که در عمل تغییری ایجاد نمی‌کنند. نباید فراموش کرد که حمل‌ونقل مسافری، عرصه‌ای است که ناکارآمدی در آن روزانه و مستقیم بر زندگی میلیون‌ها نفر اثر می‌گذارد. جامعه تفاوت میان محدودیت‌های واقعی و سوءمدیریتی که پشت ادبیات رسمی پنهان می‌شود را به‌خوبی تشخیص می‌دهد. نادیده گرفتن این آگاهی جمعی، نه‌تنها مسئله را حل نمی‌کند، بلکه هزینه‌های اجتماعی، اقتصادی و اعتماد عمومی را به‌طورتصاعدی افزایش می‌دهد. در نهایت، نقد فساد در حمل‌ونقل مسافری، نقدی علیه اصل خدمات عمومی یا ضرورت نظم و حکمرانی نیست، بلکه هشداری جدی و مسئولانه برای اصلاح فوری ساختارهایی است که از هدف اصلی خود فاصله گرفته‌اند. بازگشت به اصولی چون عدالت، ایمنی، شفافیت و احترام به حقوق شهروند، دیگر یک انتخاب نیست؛ ضرورتی است که تأخیر در آن، شکاف میان سیاست‌گذار و جامعه را عمیق‌تر و ترمیم آن را پرهزینه‌تر خواهد کرد.

معرفی کتاب

«اتاق‌های رویایی» ۱۲ هنرمند زن پیشگام

هنر چیدمان که ریشه در آزمایش‌های مفهومی داشت و شناور میان آثار دادائیست‌ها و سورئالیست‌ها در آغاز سده بیستم بود، در سال هایی پایانی دهه ۱۹۵۰ ژانری مستقل شناخته شد. این رویکرد در چند دهه بعدی شتاب بیشتری گرفت و پیرامون آثار مکان-محور به ویژه فضاهای داخلی می‌چرخید. چیدمان‌ها که شکل‌های گوناگونی دارند، گاهی نور، صدا، نمایش، اجرا و عنصرهای مشارکتی را در دل خود جای می‌دهند. بیانیه نمایشگاه «اتاق‌های رویایی که آثار هنرمندهای زن دهه ۵۰ را به نمایش گذاشته چنین می‌گوید: «در حالی که بسیاری از این آثار را زن‌ها پدید آورده‌اند، تاریخ هنر تمایل داشته است که بر هنرمندهای مرد تمرکز کند.» این نمایشگاه «با برجسته کردن مشارکت‌های نوآورانه زن‌های هنرمند، به این برهم ریختگی توازن می‌پردازد». «اتاق‌های رویایی» ۱۲ چیدمان در اندازه اتاق هستند که هنرمندانی از ۴قاره جهان آنها را به‌وجود آورده‌اند. این نمایشگاه در سال ۲۰۲۳ با نام «درون فضاهای دیگر» در خانه هنر مونیخ آغاز شد، سپس به گالری در هنگ‌کنگ جابه‌جا شد، جایی که آثار هنری آنجا بازسازی شده‌اند. برخی از آثار به چندین دهه پیش برمی‌گردند، مانند «قرمز (شکل پشه‌بند)» اثر یامازاکی تسوروکو از سال ۱۹۵۶ و «گذرگاه طیفی» اثر الکساندرا کاسوبا از سال ۱۹۷۵. موزه می‌گوید: «این نمایشگاه به بررسی فرم‌ها و ایده‌هایی می‌پردازد که با زمان خود سخن می‌گویند، همزمان نیز بازدیدکنندگان را به کاوش، خندیدن، شگفتی یا پذیرش احساس‌های ناخوشایند فرامی خواند.» سه اثر جدید این نمایشگاه به سه هنرمند آسیایی سفارش داده شده‌اند. «خانه در حال فرو ریختن است» اثر پیناری سانپیتاک که نخستین بار در سال ۲۰۱۷ ایده آن مطرح و برای «اتاق‌های رویایی» بازآفرینی شد. «حافظه بی‌نهایت» اثر چیهارو شیوتا آبشاری از ریسمان قرمز مخصوص این هنرمند را به نمایش می‌گذارد و «نفس کشیدن» اثر کیمسوجا که فضایی پرانرژی دارد، از یک فیلم شفاف روی پنجره ساخته شده که شید را به الگوهای منشوری دورادور موزه تبدیل می‌کند.

نوشته کیت موث-برگردان مهتاب خطیر
برگرفته از www.thisiscolossal.com